

DE NACHT-O-SCOOP

Borre, Radijs en Elle logeren bij Ovi. Ovi woont samen met zijn moeder boven in een flat aan de rand van de wijk. Achter het hoge gebouw liggen graanvelden en graslanden met koeien en schapen. 'Mag ik de chips even?' vraagt Borre. Radijs geeft de zak door en borrelt met een rietje in haar limonade. Ovi's kamer is niet bepaald groot.

De vloer wordt compleet bedekt door de drie luchtbedden die ze voor deze logeerpartij hebben opgeblazen. Ovi zit op zijn bed naast een nachtkastje met een kleine tv erop. Hij rommelt met kabels en snoertjes en klikt een schakelaar aan. 'Ja, we hebben beeld!' zegt hij opgewonden. Vanuit hun slaapzakken kijken Borre, Radijs en Elle naar het scherm. Het beeld is groen en zwart en vaag. 'Wat een prachtig wazige vlekken,' grapt Elle. 'Die ene daar lijkt op die klodder komkommersoep die ik maar niet uit m'n witte slobbertrui krijg.' 'Ja ja...,' bromt Ovi. 'Ik moet natuurlijk de nacht-o-scoop nog scherp stellen, lolbroek.' Hij schuifelt naar het raam, waar zijn nieuwe uitvinding, de nacht-o-scoop, voor staat. Ovi heeft het apparaat geknutseld uit de onderdelen van een sterrenkijker en een videocamera. Die camera heeft hij van zijn oom gekregen, omdat dat ding het plots alleen nog maar in de nachtstand deed. Met de nachtstand kun je in het donker filmen. Maar niet in kleur, alleen in groentinten. Dat vond zijn oom maar niks. Ovi draait aan de lenzen van de nacht-o-scoop. Op het beeldscherm van de televisie worden de groene vlekken scherper.

'O kijk,' zegt Elle. 'M'n plens komkommersoep is een slapende koe!'

Ovi zoomt uit en nu zien ze ook bomen, sloten, schapen en koeien.

'Te gek,' zegt Borre. Hij kijkt uit het raam.

'Het is echt pikkedonker buiten en toch kunnen we alles zien met die uitvinding van jou.'

'Ja, laten we de nacht-o-scoop op de huizen richten,' zegt Radijs. 'Dan kunnen we zien wat de mensen in het donker doen als ze denken dat er niemand kijkt.'

Dat lijkt haar reuzespannend, want Radijs lijkt misschien heel netjes, maar eigenlijk is ze gewoon een nieuwsgierige aap.

Borre en Elle vinden het ook een prima plan, maar Ovi is niet echt enthousiast.

'Ik ben bang dat dat niet zal gaan,' zegt hij.

'Alleen de slaapkamer van m'n moeder kijkt uit op de huizen. Zij ligt al te slapen. Ik denk niet dat ze het leuk zal vinden als wij op haar voeteneinde komen zitten.'

'Jammer,' vinden de anderen.

Al snel raken ze uitgekeken op de snurkende koeien en schapen. Het is ook al laat. Een voor een beginnen ze te geeuwen en vallen op hun luchtbedden in slaap. Alleen Ovi is nog wakker. Hij is zo blij dat hij eindelijk een uitvinding heeft gedaan die het doet, dat hij nog lang niet wil slapen.

OELAAA!

Ovi kijkt naar het beeldscherm, zoomt met de nacht-o-scoop in op een uil in een boom en dan op een kat onder een struik. Hij geeuwt. Zijn ogen vallen zowat dicht van vermoeidheid. Het wordt nu toch echt tijd om te gaan slapen, denkt Ovi. Ja, het is mooi geweest voor vandaag.

Maar op het moment dat hij de tv wil uitzetten, klinkt er een laag, brommend geluid. Het begint zo zacht dat het bijna niet te horen is, maar dan is het er toch echt: een langgerekt *Oelaaa!*

Op hetzelfde moment ziet Ovi op de tv traag een groene vlek van bovenaf het scherm in dalen.

De haren in Ovi's nek gaan recht overeind staan van schrik en opwinding. Wat zou dat kunnen zijn? Hij kijkt door het raam naar buiten, maar daar is niets te zien. De nacht is ravenzwart. Ovi zoomt in op het sigaarvormige groen, maar dat wordt alleen maar groter, niet duidelijker. Dan klinkt het nog eens, nog dreigender dan zonet: *Oelaaa!*

De koude rillingen lopen over Ovi's rug en hij krijgt kippenvel tot op zijn voetzolen. Hij tikt op Borres voorhoofd.

'Borre! Borre, word eens wakker!' fluistert hij.

'Wat, wat, wat?' mompelt Borre met een hoofd vol slaapkreukels. Hij knippert met zijn ogen.

'Wat is er, Ovi? Waarom maak je me wakker?'

'Moet je kijken,' zegt Ovi. 'Op het scherm.'

Borre kijkt naar de tv. Hij ziet bomen en koeien en schapen. Niets wat hij nog niet had gezien.

'Ja, prachtig, Ovi,' broemt hij.

'Maar nu weet ik het wel. Ik ga slapen.'

'Maar, maar... daarnet was er een... een ufo.'

Want dat moet het toch geweest zijn.

'Hij kwam naar beneden en deed *Oelaaa!*

Hij is vast geland achter dat bosje bomen daar.'

'Maar natuurlijk,' zegt Borre, die er geen snars van gelooft.

'Heb je wel naar de marsmannetjes gezwaaid?'

'Nee, want ik...'

'Welterusten Ovi.'

'Maar Borre, ik...'

'Tot morgen Ovi.'

Borre draait zich om en trekt de slaapzak over zijn hoofd. Beter gaat Ovi ook een tukkie doen, denkt Borre. Want die begint van vermoeidheid de raarste dingen te zien.

'Welterusten Borre,' mompelt Ovi.

Wat moet hij nou? Hij heeft het toch echt gezien. Hij heeft het niet verzonnen en hij is ook niet gek. Als die ufo daar achter die bomen geland is en ze willen morgenochtend niet door boeren ontdekt worden, moeten ze vannacht nog weer wegvliegen. Ik moet wakker blijven, denkt Ovi.

Hij tuurt naar het beeldscherm.

Maar er gebeurt niets en al snel begint hij te knikkebollen. Dit houdt hij niet lang meer vol. Hij moet iets verzinnen. Een beetje uitvinder kan dat. En Ovi is uitvinder. Hij heeft tenslotte helemaal zelf de nacht-o-scoop verzonnen en in elkaar geknutseld. En dat met slechts een goedkope sterrenkijker en een afgedankte camera... Hé, wacht eens even, denkt Ovi. Met die camera kan ik alles opnemen! Er zit een geheugenkaartje in. Ovi drukt op het knopje 'record' en zodra zijn hoofd het kussen raakt, valt hij in slaap.

PANNENKOEKEN

Dan, om half vijf 's ochtends, klinkt er plots een denderend geraas. Het flatgebouw trilt op zijn grondvesten. Borre, Radijs, Ovi en Elle schrikken tegelijk wakker. Dan is het weer stil.

'Wat was dat?' vraagt Elle.

'De ufo!' roept Ovi uit.

'Ufo?' zegt Radijs niet-begrijpend.

'Waar heb jij het nou weer over?'

'Ovi dacht vannacht dat hij met de nacht-o-scoop een ufo had gezien,' zegt Borre.

'Hij heeft me er speciaal voor wakker gemaakt, maar er viel niets buitenaards te bekennen.'

'Ja, de nacht-o-scoop,' zegt Ovi.

'Voor ik in slaap viel, heb ik hem op "record" gezet.

Als het goed is, heeft hij alles opgenomen!'

Ovi zet de camera stop, spoelt een stukje terug en drukt op 'play'. Gespannen kijken ze naar de tv. Eerst lijkt er niets te gebeuren. Ze zien enkel een bosje bomen. Maar dan komt langzaam vanachter die bomen, boven de toppen uit, het sigaarvormige, groene licht tevoorschijn. De langwerpige vlek draait zich naar de camera toe en wordt geleidelijk aan een cirkel. Met een enorme vaart en een luid kabaal stormt het ineens op het flatgebouw af.

Het beeld schudt en vult zich met een fel licht.

Oelaaa! klinkt het angstaanjagend en dan is het plots weg alsof er niets geweest is.

De ufo, of wat het ook was, is rakelings over het dak van de flat weggevlogen.

Ovi zet de nacht-o-scoop op stop.

Ze hebben allemaal ogen zo groot als pannenkoeken van schrik en verbazing.

'Laten we achter die bomen gaan kijken of we sporen van dat ding kunnen vinden,' zegt Borre dan, de stilte verbrekend.

Dat vinden de anderen een goed idee.

Hier willen ze het fijne van weten.

Snel kleden ze zich aan. Ovi klikt het geheugenkaartje uit de nacht-o-scoop en steekt het in zijn broekzak.

Buiten begint het al langzaam licht te worden.

BUITENAARDSE GRAANCIRKELS

Het is nog een flink stuk lopen over de hobbelige landweggetjes voor ze bij het bosje bomen aankomen.

'Hierachter moet het zijn,' zegt Ovi.

Ze worstelen zich door de begroeiing heen en dan staan ze aan de rand van een graanveld.

Zo op het eerste gezicht lijken er geen sporen van buitenaardse activiteiten te zijn.

'Laten we een stukje het graan in lopen,' oppert Radijs. 'Misschien dat we daar iets vinden wat ons verder kan helpen.'

'Dat lijkt me een slecht plan,' zegt Ovi.

De anderen kijken hem vragend aan.

'Jullie kunnen wel gaan,' gaat hij verder.

'Maar ik niet. Ik heb namelijk nogal hooikoorts...'

'Luister,' zegt Elle. 'We zijn heel dit roteind hierheen komen lopen om naar sporen van jouw ufo te zoeken.'

Dan kan je nu niet op het laatste moment afhaken omdat je bang bent dat je een snotneus zal krijgen.'

'Bovendien is dit graan,' voegt Radijs toe.

'Daarvan maken ze geen hooi, maar stro.'

Hooi maken ze van gras. Dus er is geen enkele reden voor bangigheden. Kom mee.'

Een voor een stappen ze tussen de lange halmen door.

Met elke stap speuren ze de grond af, op zoek naar stukjes ruimteschip of andere sporen van de landing.

Dan staan ze plots op een open plek, een stuk waar al het graan plat tegen de bodem gedrukt ligt.

'Dat is vreemd,' zegt Borre. 'Graan knakt toch niet vanzelf om? Zeker niet zoveel tegelijk op één plaats.'

'Laten we het vanboven bekijken,' stelt Elle voor.

'Dan hebben we een veel beter overzicht. Kom mee, dan klimmen we in een van die bomen daar.'

Ze heeft de laatste woorden nog niet uitgesproken of ze is al onderweg. Borre gaat haar achterna. Radijs blijft liever nog even op de grond naar sporen zoeken, net als Ovi. Die is allergisch voor boompjeklimmen.

Daar moet hij altijd zo van vallen.

Boven in de hoogste boom hebben Borre en Elle goed zicht op de open plek in het graanveld. Het graan is platgedrukt in de vorm van een groot ovaal, met daarbinnen allemaal kunstig met elkaar vervlochten cirkels.

Als ze weer op de grond staan, vertellen ze Ovi en Radijs hoe het er vanboven uitziet.

'Dat zijn graancirkels,' zegt Ovi.

'Daar heb ik weleens iets over gelezen.

Je kunt ze zelf maken met een plank met twee touwtjes eraan. Je doet de plank onder je voet en de touwtjes in je handen en drukt het graan in rondjes omver. Er zijn mensen die die cirkels voor de lol maken, om iedereen te laten geloven dat er een ufo geland is.'

'Maar dat is nu niet zo,' zegt Radijs. 'Want dat soort lolbroeken komt natuurlijk gewoon op de fiets of met de auto, niet met een buitenaards ruimteschip.'

Borre, Ovi en Elle knikken. De opnames van de nacht-o-scoop bewijzen tenslotte dat deze graancirkels de landingsafdruk van een ufo zijn. 'Ik ga Kops bellen,' zegt Borre. 'Misschien dat hij ons het telefoonnummer van het ministerie van Buitenaardse Zaken kan geven. Dan kunnen zij hier onderzoek komen doen en dan komen wij op het nieuws als de ontdekkers!'

Borre trekt de walkietalkie, die ze van de oude oud-agent hebben gekregen, uit zijn kontzak. Hij drukt op de knop.

'Hallo inspecteur Kops. Kops, bent u daar? Over.' Het blijft op wat geruis na stil.

Borre probeert het nog eens: 'Meneer Kops, hier Borre. Hoort u mij? Over.'